

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih : 19 Şubat 2026
Sayı : 990

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

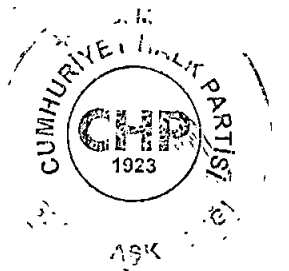
"Gider Vergileri Kanununda ve Çevre Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi" gerekçesi ile birlikte ekte sunulmuştur.17.02.2026

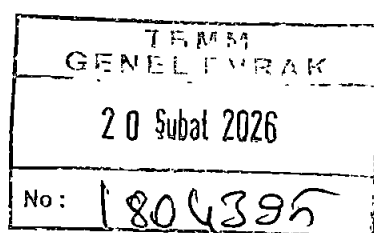
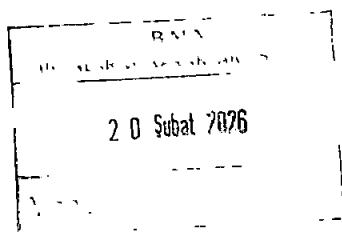
Gereğini arz ederim.

Gizem Özcan

Muğla Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	İçişleri
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe
Tarih: 24-2-2026	Esas No: 2/3545

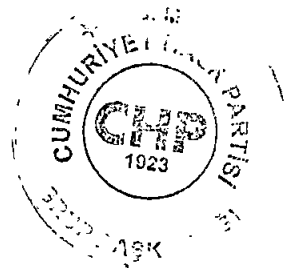
GEREKÇE

Kamu hizmetlerinin etkin, sürekli ve adil biçimde sunulabilmesi; bu hizmetleri yerine getirmekle yükümlü olan idarelerin yeterli, sürdürülebilir ve öngörülebilir mali kaynaklara sahip olmasına bağlıdır. Yerel yönetimler, Anayasa'nın 127'nci maddesi uyarınca mahallî müşterek nitelikteki hizmetleri yürütmekle yükümlü olmakla birlikte, Türkiye'de belediyelerin mali yapısı uzun süredir merkezi idareye aşırı bağımlı, kırılgan ve dengesiz bir görünüm arz etmektedir.

Özellikle turizm, çevre, altyapı, temizlik, ulaşım ve sosyal hizmetler gibi alanlarda yoğun yük üstlenen belediyeler; bu hizmetlerin maliyetini karşılayacak, yerel ölçekte yaratılan ekonomik değerle orantılı gelir kaynaklarından yeterince yararlanamamaktadır. Bu durum hem yerel demokrasi hem de mali adalet ilkeleri bakımından yapısal bir sorun alanı oluşturmaktadır. Bu Kanun Teklifi, üç temel amaç doğrultusunda hazırlanmıştır: yerel yönetimlerin mali kapasitesini güçlendirmek; vergi yükünün adil ve yerinde dağılımını sağlamak; çevreyi koruyan ve kirletenin maliyetini üstlendiği bir mali yapı kurmak.

Bu amaçla, ilk olarak konaklama vergisinin merkezi idareden alınıp belediyelere bırakılması hususu düzenlenmektedir. Mevzuatta konaklama vergisi, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu kapsamında merkezi idare tarafından tahsil edilmektedir. Özellikle turizm faaliyetlerinin yoğunlaştığı yerlerde nüfus geçici olarak katlanmakta; atık yönetimi, su kullanımı, yol, çevre düzenlemesi ve kamu hizmeti ihtiyacı olağanüstü artmaktadır. Buna karşın, bu yükü karşılayacak gelirlerin merkezi bütçede toplanması, yerel hizmet–yerel gelir dengesini bozmakta ve mali adaletsizlik yaratmaktadır. Bu nedenle konaklama vergisinin, doğrudan yerel hizmet üretim alanında kalan belediyelere bırakılması; “hizmetten yararlananın, hizmetin maliyetine katkı sunması” ilkesinin doğal bir sonucudur. Böylelikle turizmden doğan ekonomik değerin, yerel yönetimlerin hizmet kalitesine doğrudan yansması sağlanacaktır.

İkinci olarak, egzoz gazı emisyon ölçüm ücretlerinin yüzde 50'si, ölçümün yapıldığı belediyelere aktarılmaktadır. Egzoz gazı emisyon ölçümleri, hava kirliliğiyle mücadelede temel araçlardan biridir. Ancak bu ölçümlere ilişkin ücretlerin merkezi idareye yönlendirilmesi; hava kirliliğinin etkilerini doğrudan yaşayan belediyelerin, çevresel önlemler için ihtiyaç duyduğu kaynaklara erişimini sınırlamaktadır. Egzoz gazı emisyon ölçüm ücretlerinin, ölçümün yapıldığı belediyelere aktarılması sağlanarak; çevreyi kirleten faaliyetlerin maliyetinin yerel düzeyde karşılanması, çevresel yatırımların güçlendirilmesi ve çevre adaletinin tesis edilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 34'üncü maddesinde yapılan değişiklikle konaklama vergisinin belediyelere aktarılması sağlanmaktadır.

MADDE 2- Madde ile egzoz gazı emisyon ölçüm ücretlerinin yüzde 50'sinin ölçümün yapıldığı belediyelere aktarılması hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 3- Yürürlük maddesidir.

MADDE 4- Yürütme maddesidir.

GİDER VERGİLERİ KANUNUNDA VE ÇEVRE KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 34 üncü maddesinin sekizinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki gibi değiştirilmiştir.

“Her bir vergilendirme dönemine ait konaklama vergisi, vergilendirme dönemini takip eden ayın yirmi altıncı günü akşamına kadar tesisin bulunduğu yer belediyesine beyan edilir ve aynı süre içinde ödenir.”

MADDE 2- 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanununun ek 4 üncü maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu madde uyarınca tahsil edilen ücretlerin %50’si izleyen ayın sonuna kadar araç plakasının kayıtlı olduğu ilçe belediyesine aktarılır.”

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

